Сряда, 10 март 2021 г.

P9_TA(2021)0075

Равно третиране в областта на заетостта и професиите с оглед на КПХУ

Резолюция на Европейския парламент от 10 март 2021 г. относно прилагането на Директива 2000/78/ЕО на Съвета за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите с оглед на Конвенцията за правата на хората с увреждания (2020/2086(INI))

(2021/C 474/04)

Европейският парламент,

— като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС), Договора за функционирането на Европейския съюз и Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“),

— като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания (КПХУ) и нейното влизане в сила в ЕС на 21 януари 2011 г. в съответствие с Решение 2010/48/ЕО на Съвета от 26 ноември 2009 г. относно сключването от Европейската общност на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания ([1]),

— като взе предвид общите забележки на Комитета на ООН за правата на хората с увреждания относно прилагането на тази конвенция, и по-специално Общ коментар № 2 (2014) от 22 май 2014 г. относно достъпността, Общ коментар № 3 (2016) от 26 август 2016 г. относно жените и момичетата с увреждания, Общ коментар № 5 (2017) от 27 октомври 2017 г. относно самостоятелен живот и включване в обществото и Общ коментар № 6 (2018) от 26 април 2018 г. относно равенството и недискриминацията,

— като взе предвид заключителните забележки на Комитета на ООН за правата на хората с увреждания от 2 октомври 2015 г. относно първоначалния доклад на Европейския съюз,

— като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека,

— като взе предвид Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие и целите за устойчиво развитие (ЦУР), съдържащи се в нея,

— като взе предвид Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените,

— като взе предвид Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи,

— като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (Конвенцията от Истанбул),

— като взе предвид Европейския стълб на социалните права,

— като взе предвид целта на стратегията „Европа 2020“, свързана с борбата срещу бедността и социалното изключване,

— като взе предвид Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ([2]) (Директива за равно третиране в областта на заетостта),

— като взе предвид Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход ([3]),

— като взе предвид предложението на Комисията за директива на Съвета за прилагане на принципа на равно третиране на лицата без оглед на религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация (COM(2008)0426) и позицията на Парламента от 2 април 2009 г. относно посоченото предложение ([4]),

([1]) ОВ L 23, 27.1.2010 г., стр. 35.
([2]) ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр. 16.
([3]) ОВ L 180, 19.7.2000 г., стр. 22.
([4]) ОВ C 137 E, 27.5.2010 г., стр. 68.

— като взе предвид Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществения сектор ([5]),

— като взе предвид Директива (ЕС) 2019/882 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. за изискванията за достъпност на продукти и услуги ([6]),

— като взе предвид разпоредбите за определяне на правилата за програмите на ЕС за финансиране в рамките на многогодишната финансова рамка, и по-специално Европейския социален фонд (ЕСФ), Инициативата за младежка заетост (ИМЗ), Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), програмата „Еразъм“ и Фонда за справедлив преход, които осигуряват финансова помощ от ЕС за подобряване на положението на хората с увреждания,

— като взе предвид Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчаване на подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място ([7]) и по-специално задължението на работодателя да осигури безопасни и здравословни условия на работниците във всички аспекти, свързани с работата, и факта, че той не може да налага на работниците финансови разходи за изпълнението на това задължение,

— като взе предвид съобщението на Комисията от 15 ноември 2010 г., озаглавено „Европейска стратегия за хората с увреждания за периода 2010 — 2020 г.: Подновен ангажимент за Европа без бариери“ (COM(2010)0636) (Стратегия за хората с увреждания),

— като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 2 февруари 2017 г., озаглавен „Доклад относно напредъка в изпълнението на Европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010 — 2020 г.“ (SWD(2017)0029),

— като взе предвид препоръката на Комисията от 22 юни 2018 г. относно стандартите за органите по въпросите на равенството ([8]),

— като взе предвид пилотния проект на Комисията от 2013 г. относно карта на ЕС за хората с увреждания,

— като взе предвид своята резолюция от 8 юли 2020 г. относно правата на лицата с интелектуална недостатъчност и техните семейства в контекста на извънредното положение във връзка с COVID-19 ([9]),

— като взе предвид своята резолюция от 18 юни 2020 г. относно Европейската стратегия за хората с увреждания след 2020 г. ([10]),

— като взе предвид своята резолюция от 29 ноември 2018 г. относно положението на жените с увреждания ([11]),

— като взе предвид своята резолюция от 30 ноември 2017 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за хората с увреждания ([12]),

— като взе предвид своята резолюция от 7 юли 2016 г. относно прилагането на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, и по-специално заключителните забележки на Комитета на ООН за правата на хората с увреждания ([13]),

---

([5]) ОВ L 327, 2.12.2016 г., стр. 1.
([6]) ОВ L 151, 7.6.2019 г., стр. 70.
([7]) ОВ L 183, 29.6.1989 г., стр. 1.
([8]) ОВ L 167, 4.7.2018 г., стр. 28.
([9]) Приети текстове, P9_TA(2020)0183.
([10]) Приети текстове, P9_TA(2020)0156.
([11]) ОВ C 363, 28.10.2020 г., стр. 164.
([12]) ОВ C 356, 4.10.2018 г., стр. 110.
([13]) ОВ C 101, 16.3.2018 г., стр. 138.

Сряда, 10 март 2021 г.

— като взе предвид своята резолюция от 20 май 2015 г. относно списъка с въпроси, приет от Комитета на ООН за правата на хората с увреждания във връзка с първоначалния доклад на Европейския съюз ([14]),

— като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2011 г. относно мобилността и интеграцията на хората с увреждания и Европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010 — 2020 г. ([15]),

— като взе предвид своята резолюция от 6 май 2009 г. относно активното приобщаване на лицата, изключени от пазара на труда ([16]),

— като взе предвид своите резолюции от 17 юни 1988 г. относно жестомимичните езици за глухите хора ([17]), от 18 ноември 1998 г. относно жестомимичните езици ([18]) и от 23 ноември 2016 г. относно езиците на знаците и професионалните преводачи на езици на знаците ([19]),

— като взе предвид своята резолюция от 17 април 2020 г. относно координирани действия на ЕС за борба с пандемията от COVID-19 и последиците от нея ([20]),

— като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2019 г. относно положението с основните права в Европейския съюз през 2017 г. ([21]),

— като взе предвид своята резолюция от 15 септември 2016 г. относно прилагането на Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ([22]),

— като взе предвид съответните изследвания на своя тематичен отдел А, по-специално изследването на тема „Дискриминация и достъп до заетост за жените работници с увреждания“ от 2017 г., както и изследването на тема „Разумни улеснения и защитени предприятия за хората с увреждания: Разходи и възвръщаемост на инвестициите“ от 2015 г.,

— като взе предвид съответните изследвания на Службата на ЕП за парламентарни изследвания, и по-специално оценките за прилагането на европейско равнище от 2016 г., озаглавени „Прилагането от ЕС на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания (КПХУ)“ и „Задълженията на публичната администрация на ЕС по силата на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания“,

— като има предвид нарастващата съдебна практика на Съда на Европейския съюз във връзка с тълкуването на Директива 2000/78/ЕО,

— като взе предвид годишния доклад за 2018 г. и за 2019 г. на Европейския омбудсман,

— като взе предвид стратегическите разследвания на Европейския омбудсман по въпроса как Европейската комисия осигурява на лицата с увреждания достъп до своите уебсайтове (OI/6/2017/EA), относно начина, по който Европейската комисия третира лицата с увреждания в рамките на общата здравноосигурителна схема за персонала на ЕС (OI/4/2016/EA), и решението на Европейския омбудсман по съвместното разследване на случаи 1337/2017/EA и 1338/2017/EA относно достъпността за кандидати с увредено зрение на процедурите за подбор, организирани от Европейската служба за подбор на персонал с цел набиране на длъжностни лица на ЕС,

— като взе предвид разследването по собствена инициатива на Европейския омбудсман относно спазването на основните права при прилагането на политиката на сближаване на ЕС (OI/8/2014/AN),

([14]) ОВ C 353, 27.9.2016 г., стр. 41.
([15]) ОВ C 131 E, 8.5.2013 г., стр. 9.
([16]) ОВ C 212 E, 5.8.2010 г., стр. 23.
([17]) ОВ C 187, 18.7.1988 г., стр. 236.
([18]) ОВ C 379, 7.12.1998 г., стр. 66.
([19]) ОВ C 224, 27.6.2018 г., стр. 68.
([20]) Приети текстове, P9_TA(2020)0054.
([21]) ОВ C 411, 27.11.2020 г., стр. 94.
([22]) ОВ C 204, 13.6.2018 г., стр. 179.

— като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет, озаглавено „Изготвянето на програма на ЕС за правата на хората с увреждания за периода 2020 — 2030 г.“ („Shaping the EU agenda for disability rights 2020-2030“),

— като взе предвид тематичните доклади на Агенцията на Европейския съюз за основните права, включително нейните бюлетини относно пандемията, предизвикана от коронавируса,

— като взе предвид Сборника с практики в областта на данните относно равнопоставеността и Насоките за подобряване на събирането и използването на данни относно равнопоставеността (Насоки за данните относно равнопоставеността), изготвени от подгрупата за данните относно равнопоставеността към групата на ЕС на високо равнище по въпросите на недискриминацията, равните възможности и многообразието,

— като взе предвид индекса за равенството между половете на Европейския институт за равенство между половете,

— като взе предвид ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека,

— като взе предвид докладите и препоръките на представителните организации на хората с увреждания, и по-специално на „Autism Europe“, „Bundesarbeitsgemeinschaft Inklusionsfirmen“, Европейския съюз на слепите, Европейския форум на хората с увреждания, Европейската мрежа за независим живот, Европейския съюз на глухите, „Inclusion Europe“, Международната федерация за спина бифида и хидроцефалия и „Mental Health Europe“, както и докладите и препоръките на Европейската мрежа на националните органи за равно третиране (Equinet) и на представители на академичните среди, работещи в областта на правата на хората с увреждания,

— като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността, както и член 1, параграф 1, буква д) от решението на Председателския съвет от 12 декември 2002 г. относно процедурата по разрешаване на изготвянето на доклади по собствена инициатива и приложение 3 към него,

— като взе предвид становищата на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, на комисията по правата на жените и равенството между половете и на комисията по петиции,

— като взе предвид доклада на комисията по заетост и социални въпроси (A9-0014/2021),

А. като има предвид, че хората с увреждания ([23]) имат право на пълноценно участие на пазара на труда и в обществото, но често са лишавани от своите основни права в ЕС; като има предвид, че те в голяма степен са изключени от отворения пазар на труда и че им се отказва правото да се трудят наравно с останалите или се сблъскват със сериозни затруднения при постигането на равен достъп до и равни условия на участие на пазара на труда;

Б. като има предвид, че хората с увреждания продължават да се сблъскват с множествена и комбинирана дискриминация и неравностойно положение въз основа на пол, раса, етническа принадлежност, възраст, религия или убеждения, сексуална ориентация, миграционен статут или социално-икономически произход, включително тяхното равнище на образование; като има предвид, че дискриминацията съществува на различните етапи от работния цикъл, като се започне с набирането на персонал, което може да доведе до социално изключване на хората с увреждания; като има предвид, че дискриминацията и липсата на многообразие на работното място водят до плащането на висока човешка цена, както и до значителни икономически разходи;

В. като има предвид, че Хартата забранява всяка форма на дискриминация, включително основана на увреждания, и признава правата на хората с увреждания ([24]);

Г. като има предвид, че през декември 2010 г. ЕС стана страна по Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, която влезе в сила за ЕС през януари 2011 г.; като има предвид, че Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания е задължителна за ЕС, неговите институции и неговите държави членки, които имат пряко задължение да я прилагат изцяло, включително член 27 („Работа и заетост“) от нея; като има предвид, че след приемането ѝ е налице известен, но недостатъчен напредък в постигането на целите на КПХУ;

([23]) Ние прилагаме концепцията за „хора с увреждания“, както е предвидено в член 1 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания: „Лицата с увреждания включват лица с трайни физически, умствени, интелектуални или сетивни увреждания, които при взаимодействие с различни пречки могат да възпрепятстват тяхното пълноценно и ефективно участие в обществото наравно с останалите.“

([24]) Членове 21 и 26 от Хартата.

Сряда, 10 март 2021 г.

Д. като има предвид, че следователно ЕС е задължен да действа, а Съдът на Европейския съюз — да тълкува законодателството на ЕС, включително Директивата за равно третиране в областта на заетостта — по начин, който е съвместим с Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания;

Е. като има предвид, че в Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания се отхвърля медицинският модел за уврежданията и се подкрепят вместо това моделът на правата на човека и социално-контекстуалния модел за уврежданията; като има предвид, че КПХУ изисква приобщаващо равенство за хората с увреждания; като има предвид, че в КПХУ се признава правото на хората с увреждания да се трудят наравно с останалите, да избират свободно своята професия, да бъдат приемани и да работят в отворена, приобщаваща и приемаща ги работна среда;

Ж. като има предвид, че в съответствие с определението и изискванията съгласно КПХУ разумните улеснения са насочени към специфичните нужди на дадено лице, докато за цяла група от лица, които са обект на потенциална дискриминация, се прилагат положителни действия; като има предвид, че и двата елемента са необходими, за да се гарантира постигането на многообразие на работното място, както и че хората с увреждания могат да упражняват на равни начала правото си на труд; като има предвид, че липсват ясни насоки на ЕС относно разумните улеснения, които не се разбират достатъчно добре от работодателите и поради това често липсват или са недостатъчни; като има предвид, че разумните улеснения спрямо потребностите на работниците с увреждания имат важно въздействие върху качеството на техните работни места, възможностите за кариерно развитие и устойчивостта на трудовата заетост;

З. като има предвид, че едни от ключовите аспекти на заетостта на хората с увреждания са тяхното участие в живота на общността и преходът от институционална подкрепа към подкрепа, предлагана от общността; като има предвид, че процесът на деинституционализация в държавите членки трябва да бъде завършен, тъй като хората с увреждания имат право да живеят в общност и да вземат пълноценно участие в живота в нея; като има предвид, че напредъкът по отношение на деинституционализацията е неравномерен в различните държави членки и че въпреки въвеждането на политики и разпределянето на значително финансиране в ЕС, все още 1 милион души живеят в специализирани структури;

И. като има предвид, че Директивата за равно третиране в областта на заетостта („Директивата“), влязла в сила през 2000 г., понастоящем е основният правен инструмент на ЕС за предоставяне на защита срещу дискриминация за хората с увреждания; като има предвид, че гарантирането на равенство и недискриминация представлява област на споделена компетентност между ЕС и неговите държави членки;

Й. като има предвид, че Директивата е само частично приведена в съответствие с КПХУ, тъй като не обхваща модела на правата на човека по отношение на уврежданията, не предвижда мерки относно дискриминацията въз основа на придобити или бъдещи увреждания, не е насочена към комбинираната дискриминация, не изисква от държавите членки да приемат мерки за положителни действия, ограничава се до сферата на заетостта, професиите и професионалното обучение и не обхваща всички области на живота, както се изисква от Конвенцията, не се отнася до свободата на движение за целите на заетостта, не изисква създаването на независими механизми за наблюдение, не предвижда системно участие на хората с увреждания и на техните представителни организации в процеса на наблюдение и не съдържа задължението за събиране на дезагрегирани данни;

К. като има предвид, че Директивата не съдържа правно изискване за държавите членки да определят орган по въпросите на равенството, който да се занимава с трудовата дискриминация на основание увреждане, а това представлява голям проблем, тъй като органите по въпросите на равенството изпълняват централна роля в прилагането на директивите за равно третиране на място в рамките на своя мандат, например по въпросите, свързани с пола и расовия и етническия произход;

Л. като има предвид, че събирането на съпоставими данни относно равенството е от жизненоважно значение за основаните на факти процеси на разработване на политики и на вземане на решения; като има предвид, че липсват официални статистически данни, по-специално относно хората с увреждания, живеещи в специализирани структури за полагане на грижи, и относно характеристики като расата/етническия произход или сексуалната ориентация, което е посочено и в насоките относно данните за равенството; като има предвид, че Регламент (ЕС) 2019/1700 ([25]) ще коригира в значителна степен положението във връзка с данните от изследванията на домакинствата относно заетостта, данните, дезагрегирани по видове увреждани, и данните за държавата на произход (първо и второ поколение), и предвижда пилотни проучвания относно лицата в специализирани структури; като има предвид, че пропуските ще продължат да съществуват и следва да бъдат отстранени;

([25]) Регламент (ЕС) 2019/1700 на Европейския парламент и на Съвета от 10 октомври 2019 г. за създаване на обща рамка за европейската статистика за лицата и домакинствата, основана на индивидуални данни, събрани чрез извадки, за изменение на регламенти (ЕО) № 808/2004, (ЕО) № 452/2008 и (ЕО) № 1338/2008 на Европейския парламент и на Съвета, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1177/2003 на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 577/98 на Съвета (ОВ L 261 I , 14.10.2019 г., стр. 1).

М. като има предвид, че равнището на трудова заетост при хората с увреждания е само 50,6 % (48,3 % при жените и 53,3 % при мъжете) спрямо 74,8 % при хората без увреждания ([26]); като има предвид, че хората с увреждания, които живеят в специализирани структури или за които се счита, че не са в състояние да работят, са изключени от тези статистически данни ([27]); като има предвид, че тези данни не разкриват вида, качеството и условията на заетост, например дали заетостта се предоставя на отворения пазар на труда и дали се гарантира статутът на заетите лица по отношение на спазването на трудовите права и осигуряването на минималната работна заплата; като има предвид, че хората с увреждания представляват разнородна група и често са обект на комбинирана дискриминация, чието кумулативно въздействие води до осезаеми последици по отношение на заетостта;

Н. като има предвид, че в някои държави членки хората с увреждания в много голяма част от случаите се наемат в защитени предприятия; като има предвид, че такива защитени предприятия следва да имат за цел да служат за приобщаването, рехабилитацията и прехода към отворения пазар на труда възможно най-скоро; като има предвид, че защитените предприятия често представляват отделна среда, в която работниците с увреждания често нямат статут на наети лица, трудови права или гарантирана минимална работна заплата; като има предвид, че това представлява явно нарушение на КПХУ; отбелязва, че в някои държави членки защитените предприятия понастоящем се използват като преход към отворения пазар на труда; като има предвид, че научните изследвания на европейско равнище относно характеристиките и разнообразието на защитените предприятия, понякога наричани и защитени работни места, биха могли да спомогнат за установяване на най-добрите практики, подобряване на дебата и гарантиране на спазването на законодателството на ЕС и на КПХУ; като има предвид, че приобщаващите модели на подпомагана заетост могат, ако се основават на права и са признати като трудова заетост, да зачитат правата на хората с увреждания и да служат за приобщаване и преход към отворения пазар на труда;

О. като има предвид, че процентът на безработица сред хората с увреждания (17,1 %) е почти два пъти по-висок от този за населението като цяло (10,2 %) ([28]), както и че безработицата при хората с увреждания продължава по-дълго, отколкото при хората без увреждания, независимо от квалификацията;

П. като има предвид, че процентът на безработица е най-висок сред младите хора с увреждания (на възраст между 16 и 24 години) — 24,9 %, спрямо 16,6 % за населението като цяло; като има предвид, че тази разлика е неразривно свързана с възможностите за образование;

Р. като има предвид, че жените с увреждания, които представляват 16 % от общия брой на жените и 60 % от общия брой на хората с увреждания в ЕС, продължават да се сблъскват с множествена и комбинирана дискриминация във всички области на живота; като има предвид, че делът на икономически неактивните лица сред жените с увреждания е с над две трети по-голям от съответния дял от общия брой на жените в трудоспособна възраст (на възраст 16 — 64 години); като има предвид, че едва 20,7 % от жените с увреждания са заети на пълно работно време спрямо 28,6 % от мъжете с увреждания;

С. като има предвид, че главно жените носят отговорност за полагането на грижи за домакинството и представляват по-голямата част от лицата, полагащи грижи за хора с увреждания; като има предвид, че майките, които се грижат сами за деца с увреждания, са изложени на сериозен риск да станат жертва на бедност и социално изключване; като има предвид, че възрастовата дискриминация засяга всички възрастови групи, заедно с евентуалните стереотипи и бариери; като има предвид, че възрастните жени с увреждания често са единствените лица, полагащи грижи за членовете на семейството, които са с увреждания; като има предвид, че това оказва пряко въздействие върху тяхната уязвимост по отношение на бедността и социалното изключване, както и върху достъпа им до работни места и тяхното професионално развитие, и може да засегне отрицателно условията им на заетост;

Т. като има предвид, че в Европа като цяло има над 30 милиона слепи и частично незрящи хора; като има предвид, че средният процент на безработица сред тях е 75 % — като е дори по-висок сред жените — което води до тяхното социално изключване и бедност ([29]); като има предвид, че в ЕС има около един милион глухи хора, които използват жестомимичен език, и 51 милиона души с увреден слух, много от които също така използват жестомимичен език, като безработицата при тях не се отчита в пълен размер и не е адекватно проучвана; като има предвид, че в ЕС има приблизително седем милиона души с интелектуална недостатъчност, чието равнище на заетост е значително по-ниско

([26]) Статистически данни на ЕС за доходите и условията на живот (EU-SILC), 2017 г.
([27]) Пак там.
([28]) Статистически данни на ЕС за доходите и условията на живот (EU SILC), 2017 г.
([29]) ONCE и Европейски съюз на слепите, „Доклад относно положението на незрящите и на хората с увредено зрение по отношение на заетостта в Европа след 10 години прилагане на Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания: Предизвикателства и възможности“, октомври 2019 г.

от средното ([30]); като има предвид, че по приблизителни оценки в цяла Европа само около 10 % от лицата от спектъра на аутизма са заети, главно на непълно работно време и на ниско платени работни места, на длъжности с по-ниска квалификация или в защитена среда ([31]).

У. като има предвид, че 29,5 % от жените и 27,5 % от мъжете сред хората с увреждания в ЕС са изложени на риск от бедност и социално изключване спрямо 22,4 % за населението като цяло; като има предвид, че за хората с увреждания съществува по-голяма вероятност да се сблъскат с бедност на работещите, отколкото при хората без увреждания (11 % спрямо с 9,1 %) поради допълнителните разходи, свързани с техните увреждания, например за здравни грижи и логистична и човешка помощ, загубата на правата на подпомагане за инвалидност, след като бъдат наети на работа, и факта, че печелят по-малко от колегите си в равностойна позиция и е по-малко вероятно да получат повишение ([32]); като има предвид, че рискът от бедност е по-висок за лицата, които декларират по-тежка степен на увреждане;

Ф. като има предвид, че непропорционално голям брой хора с увреждания са бездомни и че съществува повишен риск за хората с увреждания да станат бездомни; като има предвид, че бездомните хора могат да развият увреждане, например ампутирани крайници, поради рисковете, произтичащи от техните условия на живот;

Х. като има предвид, че поради кумулативния ефект на комбинираната дискриминация се предполага, че хората с увреждания от ромски произход са изправени пред повече пречки, страдат от по-висока степен на безработица, повече крайна бедност и по-ограничен достъп до образование и услуги в сравнение с ромите без увреждания ([33]);

Ц. като има предвид, че ЛГБТИ лицата са изправени пред допълнителни пречки по отношение на заетостта, като 16 % заявяват, че са били лишени от работа или повишение поради своята идентичност, спрямо 10 % от служителите ЛГБТИ като цяло; като има предвид, че всяко четвърто ЛГБТИ лице с увреждания е било обект на обидни забележки, тормоз и малтретиране и е било разкривано, без да даде съгласие ([34]);

Ч. като има предвид, че неотдавнашно проучване в целия ЕС сред хората с увреждания показва, че 96 % от тях смятат достъпа до отворения пазар на труда за неадекватен или нуждаещ се от подобрение, като само 10 % са на мнение, че действащото законодателство е подходящо за защита на хората с увреждания от дискриминация на отворения пазар на труда, а 18 % от тях не са знаели за съществуването на законодателство в тяхната държава, което би ги защитило от дискриминация ([35]);

Ш. като има предвид, че според данните в Европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010 — 2020 г. не се поставя достатъчно силен акцент върху заетостта на хората с увреждания и комбинираната дискриминация, пред която са изправени те;

Щ. като има предвид, че тормозът на работното място, включително сексуалният тормоз и отмъщението поради открито изразено мнение, възпрепятства достъпа до полагане на труд и до заетост, запазване на работното място и еднакво професионално развитие, по-специално за жените с увреждания;

АА. като има предвид, че неравностойното положение, изключването и дискриминацията срещу хората с увреждания на пазара на труда не са самостоятелно предизвикателство, а са взаимосвързани с липсата на приобщаващо образование, включително в ранна детска възраст; учене през целия живот, включително професионално обучение; пречките, разделението и дискриминацията в областта на жилищното настаняване и здравеопазването; както и липсата на достъпност на транспортни и други услуги и продукти; като има предвид, че следователно са необходими комплексен подход и всеобхватни мерки за коригиране на положението;

АБ. като има предвид, че мерките за насърчаване на психичното благосъстояние и за предотвратяване на психичните заболявания и на психосоциалните увреждания на работното място са от решаващо значение;

АВ. като има предвид, че достъпността на работното място, транспортните и помощните услуги, и по-специално личните асистенти, както и на обществото като цяло, е от основно значение, за да могат хората с увреждания да се ползват ефективно от правото си на труд; като има предвид, че държавите членки следва също така да подкрепят създаването на

([30]) Inclusion Europe.
([31]) Autism Europe, „Аутизъм и работа — заедно можем“, 2014 г.
([32]) Комисия по въпросите на равенството и правата на човека, изследователски доклад 107 — Изследване на разликите в заплащането, „Разликите в заплащането на хората с увреждания“ (The Disability Pay Gay Gap), август 2017 г.
([33]) Европейски център по въпросите на малцинствата, изследване № 8, „Отсъствие дори в периферията: Къде са ромите с увреждания?“ (Not Even in the Margins: Where are Roma with Disabilities?), февруари 2016 г.
([34]) Stonewall, „ЛГБТИ във Великобритания — доклад за трудовата заетост“ (LGBT in Britain — Work Report), 2018 г..
([35]) Проучването е проведено от Европейската мрежа за независим живот (ENIL).

архитектурна среда без препятствия; като има предвид, че след като бъде транспонирана, Директива (ЕС) 2019/882 за изискванията за достъпност на продукти и услуги ще осигури значително подобрение за целите на изграждането на общество без бариери, и като има предвид, че поради това нейното транспониране трябва да бъде навременно и следено отблизо;

АГ. като има предвид, че премахването на обезщетенията веднага след като хората с увреждания започнат платена работа е високорискова и причиняваща голям стрес политика, основна пречка за достъпа до работа и социално несправедливо, тъй като не взема под внимание по-високите разходи на живота с увреждане;

АД. като има предвид, че различните определения за увреждане, разнообразните оценки и различните и често неясни методи за класификация на увреждванията, прилагани в държавите членки, както и липсата на взаимно признаване на статута на хората с увреждания, възпрепятстват свободата на движение в рамките на ЕС за хората с увреждания;

АЕ. като има предвид, че повишаването на осведомеността е от основно значение за предоставянето на възможност на работодателите и работниците да действат и реагират адекватно, като се основават на знанието за своите права и задължения в областта на недискриминацията;

АЖ. като има предвид, че новите технологии, и по-специално системите с изкуствен интелект, имат потенциала да разработват ефективни, достъпни и недискриминационни процеси за наемане на работа, но неприобщаващото технологично развитие би могло да представлява риск от добавяне на нови препятствия и форми на дискриминация; като има предвид, че член 9 от КПХУ изисква достъпна информация, както и достъп до комуникационните технологии и системи на равни начала;

1. призовава институциите на ЕС и държавите членки да потвърдят своя ангажимент за постигане на приобщаващо равенство за хората с увреждания и да прилагат изцяло КПХУ, включително член 27 („Работа и заетост“) от нея; за тази цел ги призовава да полагат повече усилия и да се стремят към създаването на приобщаващ, достъпен и недискриминационен пазар на труда с подход, основан на всеобхватна политика за жизнения цикъл, за хората с увреждания и за всички в съответствие с Договорите на ЕС и с правата, заложени в Европейския стълб на социалните права, както и с международните ценности, заложени в Програмата на ООН до 2030 г. и целите за устойчиво развитие; призовава ЕС и неговите държави членки да ратифицират Факултативния протокол към КПХУ;

2. счита, че Директивата за равно третиране в областта на заетостта трябва да се преразгледа в най-кратък срок, за да се хармонизира изцяло с разпоредбите на КПХУ и да се въведе основан на участието процес с цел гарантиране на прякото и пълно участие на представителните организации на хората с увреждания;

За приобщаващо и достъпно работно място

3. призовава Комисията и държавите членки да приемат универсални стандарти за проектиране и насоки за достъпност на средата, програмите, услугите и продуктите, включително работните места, тяхното оборудване и съоръженията, за да бъдат направени използваеми от всички;

4. призовава държавите членки да гарантират предоставянето на разумни улеснения за хората с увреждания на работното място, без никакви разходи да бъдат поемани от работниците; призовава Комисията да изготви ясни насоки на ЕС относно разумните улеснения, с подробна информация под каква форма могат да се предвидят тези улеснения в съответствие с индивидуалните потребности, така че член 5 от Директивата да може да бъде ефективно транспониран в националното законодателство; призовава Комисията да започва производства за установяване на нарушение и да насърчава държавите членки да гарантират наличието на система за санкции в случай на непредоставяне на разумни улеснения, тъй като това представлява форма на дискриминация; счита, че Парламентът може да ползва възможността да призовава Комисията да започва такива производства; призовава държавите членки да изготвят помощни материали и насоки и да предоставят съответното обучение в достъпни формати за работодателите, носещите отговорност лица, работниците и хората с увреждания, за да придобият те необходимите знания, умения и осведоменост относно практическото приложение на разумните улеснения, като по този начин се развенчаят и митовете за непосилните разходи за тях;

5. изразява дълбоко съжаление във връзка с неравномерното и незадоволително прилагане на Директива 2000/78/ЕО на Съвета в някои държави членки, които не следят и не санкционират ефективно и последователно системните нарушения на правото на ЕС;

Сряда, 10 март 2021 г.

6. изтъква, че правото на всички лица на равенство пред закона и на защита срещу дискриминация представлява всеобщо право, признато във Всеобщата декларация за правата на човека, Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за икономически, социални и културни права и Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, които са подписани от всички държави членки; припомня, че Конвенция № 111 на Международната организация по труда (МОТ) забранява дискриминацията в сферата на заетостта и професиите;

7. настоятелно призовава държавите членки да използват задължителни квоти за многообразие на работното място или да проучат въвеждането на такива квоти, за да насърчават приобщаването на работното място, с ефективни и пропорционални санкции за неспазване; предлага глобите да бъдат реинвестирани за целите на приобщаването; подчертава, че подобни мерки трябва да бъдат пропорционални, като се вземат под внимание малките структури; настоятелно призовава държавите членки да подкрепят публичните и частните предприятия при изпълнението на годишни планове за многообразие с измерими цели и периодична оценка и да подпомагат работодателите при назначаването на хора с увреждания, например чрез създаване на доброволен списък или единен механизъм за хора с увреждания, кандидатстващи за работа, от който те да бъдат наемани; призовава държавите членки да придружат въвеждането на квоти, като предлагат обучение за работодателите относно съдържанието и обхвата на приложимите правила; призовава държавите членки да възложат на публичните служби по заетостта задачата да изготвят доброволен списък на лицата с увреждания, които търсят работа, за да помогнат на работодателите да изпълнят изискването за квоти за многообразие;

8. призовава институциите на ЕС да дадат пример, като определят квота за многообразие, както и специална квота за многообразие по отношение на наемането на хора с увреждания, да разработят вътрешни насоки за разумните улеснения, да осигурят справедливост и пълна достъпност в рамките на процеса на наемане на работа и на работното място и да назначават хора с всякакъв вид увреждания на всички равнища, както и активно да търсят хора с увреждания за запълване на постовете; призовава държавите членки да направят същото в своите публични администрации;

9. призовава държавите членки да приемат устойчиви приобщаващи политики за заетост, като например адаптирани процедури за набиране на персонал, моделиране на трудовите задължения, персонализирана, гъвкава и подпомагана заетост, поделяне на едно работно място, индивидуално устройване на работа и подкрепа, както и да се стремят към приобщаващи предприятия, като се вземат предвид специфичните характеристики на лицата с различни видове увреждания и по този начин се улеснява достъпът им до пазара на труда; призовава държавите членки:

— да използват фискални стимули и други мерки за финансова подкрепа за дружествата, включително МСП, които наемат хора с увреждания или предоставят професионално обучение и чиракуване за тях;

— да подкрепят приобщаващите дружества, които осигуряват заетост за хора с увреждания на свободния пазар на труда, чрез обществени поръчки;

— да насърчават адаптирани модели за посредничество в областта на труда;

— да насърчават корпоративната социална отговорност по отношение на заетостта на хората с увреждания и да подкрепят организациите на социалната икономика, които реинвестират печалбите си в социални цели;

— както и да информират работодателите за тези политики и стимули;

призовава държавите членки да подпомагат дружествата, които предлагат целенасочени позитивни мерки за борба с множествената неравнопоставеност; призовава държавите членки да обменят най-добри практики с цел да се подбере и приложи целева комбинация от мерки в подкрепа на равнопоставеното наемане на хора с увреждания;

10. призовава Комисията и държавите членки спешно да въведат мерки за оценка на ключовите тенденции за бъдещето на труда от гледна точка на увреждванията, с активното участие на хората с увреждания, за да набележат и стартират конкретни действия, в резултат на които пазарът на труда да стане по-приобщаващ, като се взема предвид многообразието сред хората с увреждания; подчертава в този контекст значението на приобщаващите и достъпни инициативи с подходящо финансиране, насочени към учене през целия живот, включително професионално образование и обучение (ПОО) и придобиване на умения за хората с увреждания от ранна възраст, с особен акцент върху цифровите и „зелените“ умения, в съответствие с бързо променящите се реалности и потребности на настоящия и бъдещия пазар на труда; подчертава освен това, че е важно да се предоставя подходяща подкрепа за хората с увреждания през целия им живот, като се използват по-добре иновативните технологии за осигуряване на еднакви условия на конкуренция и премахване на пречките пред образованието и заетостта, както и да се помогне на хората с увреждания да получат достъп до цифрови инструменти и софтуер, които са абсолютно необходими за техния независим живот;

11. призовава държавите членки да увеличат капацитета на публичните служби по заетостта за създаване на мрежа от приобщаващи предприятия, които да наемат на всички нива специализирани помощници по заетостта, като например кариерни консултанти, осигуряващи индивидуализирани оценки на потребностите, обучение и подкрепа за хората с увреждания, търсещи работа, както и асистенти за реализиране на работата, които да помагат колкото време е необходимо на хората с увреждания да извършват работата си на отворения пазар на труда;

12. призовава държавите членки да насърчават основаните на правата на човека подходи в образованието с оглед да създадат приобщаващи и недискриминационни образователни системи и също така да подкрепят разработването и предлагането на обучение относно универсалния дизайн, разумните улеснения и многообразието на работното място за студентите в съответните факултети на университетите с участието на хора с увреждания, както и да улесняват обучението на кариерни консултанти, на асистенти за реализиране на работата и на консултанти в областта на многообразието с акцент върху специфичните особености на различните увреждания;

13. призовава държавите членки да извършват заедно с представители на хората с увреждания постоянна оценка на характеристиките, многообразието и ефективността на съществуващите защитени предприятия за създаване у хората с увреждания на умения за наемане на работа на отворения пазар на труда, за да се гарантира, че те са обхванати и закриляни от нормативни уредби, включващи социалната сигурност, условията на работа, минималните възнаграждения и недискриминацията, като постепенно отменят разпоредбите, нарушаващи КПХУ — и особено член 27 от нея; призовава Комисията да наблюдава този процес; припомня, че защитените работни места следва да бъдат ограничени до възможност за временен период за работниците с увреждания в техния професионален жизнен цикъл; във връзка с това призовава държавите членки да разработят и насърчават приобщаващи модели на заетост на отворения пазар на труда и извън защитените предприятия в пълно съответствие с КПХУ; освен това настоява, че на работниците с увреждания в защитени предприятия следва най-малкото да се гарантират правата и статутът, равностойни на трудовите права на хората, работещи на отворения пазар на труда; призовава държавите членки в това отношение да ускорят деинституционализацията, като предоставят ефективни регионални и децентрализирани системи в областта на полагането на грижи, включително услуги, свързани със социалното активизиране, на всички равнища на обществото, и като се гарантира по-плавното включване на хората с увреждания на отворения пазар на труда и в обществото като цяло;

14. изразява съжаление, че дискриминацията, основана на религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация, може да възпрепятства постигането на целите на ДЕС;

15. приветства инициативи на Комисията като наградата „Достъпен град“ и се обявява в подкрепа на провеждането на инициативи на национално, регионално и местно равнище;

16. изразява съжаление, че хората с интелектуална недостатъчност или психосоциални увреждания се сблъскват с множество правни, институционални, комуникационни и социални бариери пред упражняването на правата им, което им пречи да гласуват, да се кандидатират на избори за обществена длъжност, да участват в гражданското общество или просто да имат влияние върху собствения си живот; насърчава държавите членки да предприемат незабавни мерки, за да реформират своите правни рамки, така че да гарантират, че лицата с увреждания се ползват с дееспособност наравно с всички останали във всички аспекти на живота, в съответствие с член 12 от КПХУ, и припомня, че в съответствие с член 29 от КПХУ трябва да бъдат гарантирани политическите права на лицата с увреждания и възможността им да се ползват от тях на равни начала с всички останали;

17. призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че средствата от ЕС не се изразходват за схеми за сегрегирана заетост на хората с увреждания, без изгледи за намиране на работа извън защитените предприятия;

За недискриминационно работно място

18. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да работят по-активно с хората с увреждания, техните представителни организации и органите по въпросите на равенството с целта да подготвят и стартират всеобхватни кампании за повишаване на осведомеността и целенасочено обучение в достъпни формати и на жестомимични езици, насочени към работодателите, носещите отговорност лица във всички области и обществото като цяло, относно способностите и приноса на хората с увреждания и ползите от многообразието, равенството и недискриминацията, за да се премахнат съществуващата стигма и предразсъдъци срещу хората с увреждания, да се води борба срещу малтретирането, тормоза и експлоатацията, както и за да се постигне приобщаващо равенство за всички;

Сряда, 10 март 2021 г.

19. подчертава значението на достъпа до информация за жертвите на дискриминация; счита за необходимо държавите членки да предприемат необходимите стъпки, за да гарантират, че жертвите могат да получат и ползват разумни и достъпни правни съвети и помощ на всички етапи на съдебния процес, включително поверителни консултации с лично присъствие, както и емоционална, лична и морална подкрепа чрез органите за равно третиране или чрез подходящи посредници; освен това призовава държавите членки да водят борба срещу тормоза и насилието на работното място, които нарушават достойнството на личността и/или създават оскърбителна среда на работното място;

20. призовава държавите членки да предприемат активни мерки за гарантиране на недискриминация за всички лица, включително хората с увреждания, за да се осигури в съответствие с КПХУ достъпността на работните места, транспорта и застроената среда и да се предоставят разумни улеснения за хората с увреждания на всички етапи на трудовата дейност — като се започне с наемането на работа и се стигне до професионалното развитие — с оглед на безопасни и здравословни условия на труд и завръщане на работа; призовава институциите на ЕС да предприемат същите мерки; призовава държавите членки да гарантират, че хората с увреждания могат да упражняват своите трудови и синдикални права при равни условия и че са защитени от насилие, кибертормоз и други видове тормоз, включително сексуален, по-специално този, на който са подложени жените с увреждания; за тази цел настоятелно призовава държавите членки да ратифицират Конвенцията от Истанбул, която трябва да окаже хоризонтално въздействие върху цялото законодателство на ЕС, със специален акцент върху жените с увреждания, които са изправени пред множествена дискриминация и са по-уязвими по отношение на тормоза на работното място; призовава институциите на ЕС да предприемат същите мерки;

21. подчертава освен това необходимостта от гаранция за правата на хората с увреждания със специфични мерки, които да са насочени към нуждите на жените с увреждания;

22. призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че провежданите на секторно равнище и на равнище дружества политики в областта на приобщаването са установени при консултация с представители на работниците;

23. призовава Комисията и държавите членки да предоставят подкрепа на работниците с увреждания, придобити вследствие на злополука, като ги оставят на същата работа или предложат на съответното лице равностойно работно място, отразяващо новите му умения, без то да губи правата или условията на труд, които е имало преди нараняването;

24. призовава Комисията и държавите членки да възприемат превантивен и приобщаващ подход към здравословните и безопасни условия на труд, когато подкрепят наемането и завръщането на работа на хора с увреждания; отбелязва, че това би могло да се постигне чрез интегрирани модели, съчетаващи превенцията, целяща здравословни и безопасни условия на труд, с различни форми на мерки за пригодност за заетост, като индивидуализирана подкрепа, консултации, насоки и достъп до общо и професионално образование и обучение;

25. призовава Комисията и държавите членки да предприемат мерки за преодоляване на съществуващите разлики в заплащането в зависимост от пола, увреждането и етническата принадлежност, и с това да се борят срещу пряката и непряката дискриминация при заплащането и риска от бедност на работещите — за такива работници, които се сблъскват с пречки на работното място и са подложени на множествена дискриминация, особено ЛГБТИ лица, жени, роми и бежанци; очаква Комисията да представи обявеното законодателство относно прозрачността на заплащането на работното място през първото тримесечие на 2021 г., за да се води борба срещу разликите в заплащането на социалните групи в неравностойно положение, по-специално хората с увреждания;

26. подчертава, че защитата на транссексуалните лица от трудова дискриминация трябва да бъде ефективна, и призовава държавите членки да се борят срещу тази дискриминация, особено в областта на заетостта;

27. призовава държавите членки да не лишават хората с увреждания от правата на подпомагане за инвалидност, което да покрива допълнителните им разходи, свързани с увреждането, при навлизане на пазара на труда или при надхвърляне на определен праг на доходите, тъй като тази практика допринася за бедността на работещи и на хора в напреднала възраст, защото въпросните права подпомагат хората с увреждания при преодоляването на пречките и могат да помогнат да се гарантира тяхното достойнство и равенство;

28. призовава държавите членки да осигурят достатъчна гъвкавост при предоставянето на социална подкрепа и помощи, за да се гарантира тяхната приспособимост към индивидуалните потребности и възможностите за професионално развитие на хората с увреждания;

29. призовава Комисията да извърши оценка по въпроса дали държавите членки са въвели подробни разпоредби, за да гарантират, че хората могат да упражняват правото си на отпуск по майчинство, отпуск по бащинство, родителски отпуск и отпуск за полагане на грижи, както и гъвкави схеми на работа, и дали тези разпоредби са адаптирани към различните нужди на майките с увреждания, майките на деца с увреждания или с продължително заболяване или майките в особено положение, като например преждевременно раждане на дете; призовава за по-амбициозни мерки за насърчаване на равностойната роля на мъжете като лица, полагащи грижи; призовава държавите членки да представят национални стратегии за подкрепа на лицата, полагащи неформални грижи; подчертава необходимостта от висококачествени и достъпни услуги за гледане на деца, за да се гарантира равно участие на жените в работната среда;

30. призовава Комисията да предложи законодателство относно стандартите за органите по въпросите на равенството, след като се консултира с организациите, представляващи хората с увреждания, като по този начин им предостави по-силен мандат и адекватни ресурси, за да гарантират равното третиране на хората с увреждания и достъпното разпространение на информация за всички;

31. призовава Комисията и държавите членки да предоставят устойчиво финансиране за изграждане на капацитет на представителните организации на хората с увреждания, като признава важната им роля за справяне с дискриминацията срещу хората с увреждания;

32. призовава Комисията и държавите членки да хармонизират определението за увреждане и да гарантират взаимното признаване на статута на хората с увреждания в държавите членки, за да се гарантира свободното движение на хората с увреждания и упражняването на техните права, произтичащи от гражданството на ЕС; за тази цел призовава Комисията и държавите членки да извършат проучване на действащото законодателство и да съберат най-добрите практики от държавите членки; отчита, че свободното движение е основно право в рамките на ЕС; ето защо призовава Комисията да разшири използването на картата на ЕС за лица с увреждания, така че тя да се използва във всички държави членки, и да увеличи нейния обхват, като се предвиди тя да дава възможност за признаване на статут на лице с увреждане и за достъп до услуги в целия ЕС и по този начин да улесни хората с увреждания да живеят и работят в чужбина; призовава Комисията да създаде централен информационен пункт на националните жестомимични езици и в достъпни за хората с увреждания формати относно наличните услуги за хора с увреждания в отделните държави членки;

33. призовава Комисията и държавите членки да признаят и насърчават ръководената от ползвателите лична помощ, в съответствие с Общ коментар № 5 на Комитета за правата на хората с увреждания, за да се насърчи независимият живот и приобщаването на пазара на труда; припомня, че поради специфичния характер на личната помощ разпоредбите относно свободното движение трябва да бъдат адаптирани към потребностите на хората с увреждания; призовава за действия на ЕС по отношение на личната помощ, и особено в контекста на свободното движение на хората с увреждания и техните лични асистенти;

34. припомня, че новите технологии създават както възможности, така и предизвикателства за всички работници, и по-специално за хората с увреждания; подчертава в тази връзка, че новите технологии могат да породят сериозни предизвикателства пред достъпността за хората с увреждания; ето защо подчертава, че достъпността трябва да бъде включена като предварително условие във всяка инициатива на ЕС и че ЕС следва да предприеме действия, за да подкрепи прилагането на универсален дизайн и да гарантира наличността и достъпността на помощни технологии; призовава Комисията да гарантира, св съответствие с КПХУ, пълна и действителна достъпност в условия на равнопоставеност по отношение на информационните и комуникационните технологии и системи и в този контекст да приложи насоки, подкрепящи разработчиците на ИИ да вземат под внимание потребностите на хората с увреждания в рамките на процедурите по разработване, като избягват създаването на нови дискриминационни пристрастия; призовава Комисията и държавите членки да подпомогнат програмите за научни изследвания, насочени към разработването на помощни технологии, включително в областта на роботиката, цифровите технологии и изкуствения интелект, с цел да дадат възможност за пълноценното интегриране на хората с увреждания във всички аспекти на живота; призовава държавите членки да гарантират, че хората с увреждания имат достъп до цифрови инструменти и софтуер на достъпни цени, които са съобразени с техните потребности, и да използват експертния опит на организациите, представляващи хората с увреждания, за определянето на най-подходящите цифрови инструменти или софтуер за индивидуалните нужди на тези хора;

Допълнителни целенасочени действия и интегриране на правата на хората с увреждания

35. приветства обществената консултация на Комисията относно стратегията на ЕС за хората с увреждания за периода след 2020 г.; призовава Комисията да постави специален акцент в тази стратегия върху заетостта, както и да обхване всички разпоредби на КПХУ, за да определи ясни, измерими и амбициозни цели, свързани с многообразието на работното място,

отразявайки разнородността сред хората с увреждания, да обърне внимание на множествената и комбинираната дискриминация и да следи за ефикасността на стратегията с участието на хората с увреждания и представляващите ги организации; подчертава, че сътрудничеството с органите, социалните партньори, организациите и гражданското общество на европейско, национално и местно равнище е абсолютно необходимо, за да се гарантира прилагането на стратегията и на КПХУ; призовава Комисията да предложи мерки за справяне със свързаните с COVID-19 предизвикателства и с нарушенията на правата на хората с увреждания; подчертава, че дискриминацията се е влошила по време на пандемията от COVID-19, като застрашава живота на хората с увреждания и заплашва тяхното физическо и психическо здраве; призовава Комисията да свърже бъдещата стратегия за хората с увреждания с процеса на Европейския семестър;

36. призовава за събиране на данни за лицата с увреждания в целия ЕС с основан на правата на човека подход, включително относно заетостта и ПОО, дезагрегирани по пол, възраст, вид на увреждането, раса/етнически произход, сексуална ориентация, равнище на образование и т.н., включително за хората с увреждания, които до момента не са били включвани в статистическите данни; призовава за събиране на данни, свързани с въздействието на кризата с COVID-19 върху хората с увреждания, за да бъдат предложени политики за подготовка за бъдещи кризи;

37. призовава всички институции на ЕС и държавите членки да действат според девиза „нищо за нас без нас“ и да установят тясно сътрудничество с хората с увреждания и с техните представителни организации, да използват като основа техните експертни знания и активно да ги включват във всички етапи на съответното приемане на решения, законодателство, стратегии, политики и програми, включително главните такива;

38. призовава Комисията и държавите членки, като вземат предвид специфичното положение на лицата, подложени на множествена дискриминация, да интегрират правата на хората с увреждания във всички свързани със заетостта предложения, включително предложенията относно очакваните бъдещи промени в областта на труда, както и при разработването и изпълнението на действия, насочени към развитието на цифровите и „зелените“ умения;

39. призовава Комисията, и по-специално работната група за равенство, както и държавите членки, като обръщат специално внимание на лицата, които са обект на комбинирана дискриминация, системно да интегрират правата на хората с увреждания във всички съответни закони, политики и програми, тъй като равенството по отношение на заетостта е неделима част от равния достъп до образование, здравеопазване, жилищно настаняване, правосъдие и социална закрила, както и да разширят фокуса върху достъпността, за да се постигне напредък към създаване на достъпна архитектурна среда, обществени пространства, транспорт, информационни и комуникационни технологии и др.; подчертава във връзка с това необходимостта от определяне на координационни центрове по въпросите на уврежданията във всички институции на ЕС, включително в генералните дирекции на Комисията и в агенциите на ЕС, наред със създаването на междуинституционален координационен механизъм, за да се гарантира интегрирането на въпросите относно уврежданията в цялото законодателство на ЕС;

40. изразява загриженост поради съществуването на значителни пречки пред достъпа до информация и съобщения за хората с увреждания, особено за слепите или глухите лица, за страдащите от интелектуална недостатъчност и лицата с различни форми на аутизъм; припомня, че различията в способностите на отделните лица да получават и разпространяват информация и да използват информационни и комуникационни технологии представляват разделение в знанията, което създава неравенство;

41. призовава за междусекторен всеобхватен преглед на законодателството и политиката на Съюза, за да се гарантира пълното им съответствие с КПХУ;

42. призовава държавите членки да предприемат мерки с цел справяне с дискриминацията и насилието срещу деца с увреждания чрез интегриран подход, който признава, че те са изправени пред по-висок риск да станат жертви на подобно поведение; подчертава, че гласът на децата с увреждания следва да бъде представен при изготвянето, прилагането и мониторинга на предназначените за тях закони, политики, услуги и мерки;

43. подчертава необходимостта от включване на конкретни и подходящи разпоредби в новия пакт за миграцията и убежището, за да се отговори по подходящ начин на потребностите на хората с увреждания на всички етапи и във всички процеси;

44. изразява съжаление, че законодателството на Съюза не защитава хората от дискриминация въз основа на техните увреждания извън работното място и заетостта;

45. призовава Съвета да деблокира преговорите по предложената хоризонтална директива за борба с дискриминацията без по-нататъшно забавяне и да пристъпи към постигане на споразумение, като по този начин разшири обхвата на закрилата на хората с увреждания извън сферата на заетостта;

46. изразява дълбока загриженост относно факта, че повечето основни програми, включително тези, които са обхванати от структурните фондове, не успяват да достигнат до най-нуждаещите се групи, включително хората с увреждания; поради това призовава Европейската сметна палата да извърши задълбочена проверка на резултатите от програмите на ЕС — със специален акцент върху програмите в областта на образованието и заетостта, например Европейския социален фонд плюс (ЕСФ+), Инициативата за младежка заетост, Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) и Еразъм+;

47. призовава Комисията да гарантира, че фондовете на ЕС ще спазват стандартите на ЕС и международните стандарти и конвенции в областта на правата на човека, например КПХУ, и няма да подкрепят никакви мерки и програми, които допринасят за сегрегация или за социално изключване; освен това призовава Комисията да финансира действия за създаване на достъпна среда, продукти, услуги, практики и устройства, като насърчава деинституционализацията и подкрепя личната помощ, както и да гарантира, че финансираните от ЕС действия достигат до хората с увреждания и осигуряват активното им участие в обществото;

o

o o

48. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията, на Съвета, на правителствата и парламентите на държавите членки и държавите кандидатки, на Агенцията на Европейския съюз за основните права, на Европейската сметна палата, на Съда на Европейския съюз, на Европейския омбудсман, на Комитета на регионите и на Европейския икономически и социален комитет, за да бъде разпространена до поднационалните парламенти и съвети, както и на Съвета на Европа и на Организацията на обединените нации.